

sådan adgang. Det samme gælder Danmarks Sportsfiskerforbund.

For disse organisationer vil klageadgangen samtidig blive udvidet, idet disse organisationer efter forslaget får mulighed for generelt at klage over afgørelser truffet i medfør af reglerne i lovens kap. 3, 4 og 5.

Herudover vil tillige andre landsdækkende foreninger, der efter deres vedtægter har beskyttelse af miljø og natur som hovedformål, kunne opnå klageret.

Kravet om beskyttelse af miljø og natur som hovedformål indebærer, at foreninger og organisationer, der har flere formål, der ikke alle vedrører natur og miljø, skal have den væsentligste del af interessevaretagelsen på miljø- og/eller naturområdet.

Kravet om at være landsdækkende vil f.eks. være opfyldt, når foreningen eller organisationen efter formålsangivelsen arbejder for fremme af miljø og natur uden nogen geografisk afgrænsning, og at foreningen står åben for medlemmer fra hele landet.

Endvidere foreslås der med den nye § 100, stk. 3, en udvidelse af klageadgangen i forhold til landsdækkende foreninger eller organisationer, der repræsenterer væsentlige rekreative interesser, når sådanne interesser berøres af de pågældende afgørelser. Ved rekreative interesser forstås eksempelvis friluftsliv, sportsaktiviteter, sportsfiskeri m.v.. Der tænkes her f.eks. på foreninger og organisationer som Friluftsrådet og Danmarks Idrætsforbund mv.

I kravet om, at der skal være tale om væsentlige rekreative interesser ligger, at der i den enkelte afgørelse skal være tale om forhold af væsentlig betydning for de interesser, som foreningen varetager.

Der stilles endvidere krav til arten af de interesser, som organisationerne kan varetage i den enkelte klagesag, idet det bestemmes, at klagen alene kan have til formål at varetage natur- og miljøbeskyttelse.

Heri ligger, at der vil kunne klages over, at der efter foreningens opfattelse ikke tages tilstrækkelige hensyn til natur og miljø på områder, hvor foreningen varetager rekreative interesser, mens der ikke vil kunne klages over, at der tages for vidtgående hensyn til natur og miljø. Således vil en forening, der varetager motorsportsinteresser ikke selvstændigt kunne klage over, at en miljøgodkendelse fastlægger for strenge vilkår. I sådanne situationer vil det fortsat -i overensstemmelse med lovens generelle princip- være afgørelsens adressat, der vil kunne indbringe en sådan klage. En forening vil dog muligvis, som hidtil, kunne klage som mandatar for afgørelsens adressat.

Med reglen i § 100, stk. 4, præciseres, at lokale afdelinger af landsdækkende foreninger eller organisationer, der er klageberettigede efter stk. 1-3, ikke har

nogen selvstændig klageret. Dette svarer til retstilstanden i dag.

Det er op til klagemyndigheden at sikre, at betingelserne for at klage er opfyldt, og efter reglerne i den nye § 100, stk. 5, kan klagemyndigheden forlange, at forningen eller organisationen fremsender vedtægterne.

Til nr. 11.

Efter de gældende regler i § 103, stk. 1, nr. 2, kan sager vedrørende listevirksomheder alene indbringes for Miljøklagenævnet, når de er større eller principielle.

Dette foreslås ændret på baggrund af konventionens regler om adgang til at klage over spørgsmål vedr. konventionens artikel 6, se hertil de almindelige bemærkninger, pkt. 3.3.

Ændringen foreslås udformet som en bemyndigelsesbestemmelse til ministeren. Dette sker for at muliggøre, at det administrativt kan fastsættes, at klage-reglerne alene skal gælde for de afgørelser efter lovens kap. 5, der er omfattet af konventionens bilag.

Bemyndigelsen vil herefter blive anvendt til, at ministeren i godkendelsesbekendtgørelsen fastsætter, at alle de (i)-mærkede aktiviteter kan påklages til Miljøklagenævnet i tredje instans.

Der vil således være fuld klageadgang til Miljøklagenævnet for disse afgørelser, mens reglen § 103, stk. 1, nr. 2 fortsat vil gælde for alle andre afgørelser.

Til nr. 12.

I forbindelse med gennemførelsen af § 19 a i miljøbeskyttelsesloven jf. lov nr. 907 af 16. december 1998 (bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om uddannelse af brøndborere), blev der ved en fejl ikke optaget en straffebestemmelse med henblik på at kunne straffe de personer, der undlader at opnå bevis for at have gennemgået brøndboreruddannelsen. Forslaget retter op herpå.

Til § 3

Til nr. 1.

Ved ændringerne foreslås det, at de samme regler om foreninger og organisationers ret til at klage, som indføres med ændringen af miljøbeskyttelsesloven, i det væsentlige tillige indføres i havmiljøloven, for så vidt angår afgørelser vedr. hurtigfærgeruter og klappinger.

Dog bemærkes, at der for foreninger, der varetager rekreative interesser ikke foreslås en begrænsning af klageretten, der svarer til den i § 2, nr. 10, beskrevne, hvorefter disse organisationer alene kan klage over